
УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ФІЛОСОФІВ СПОРТУ: ПРЕДМЕТНЕ ПОЛЕ ДІЯЛЬНОСТІ

Михайло Ібрагімов, Микола Сاینчук

Аннотация. Обосновывается необходимость создания по американскому и европейскому образцам Украинского общества философов спорта (УТФС), которое бы развивало специальное гуманитарное спортивное науковедение. УТФС предусматривает объединение усилий разнопрофильных специалистов в раскрытии механизмов влияния спорта как социокультурного феномена на общее цивилизованное пространство. Сейчас обостряется проблема философско-мировоззренческих установок, ценностно-смысловых императивов и антропологического моделирования в определении гуманистических принципов спортивной деятельности, а в ряде случаев – дегуманистических, агрессивно-уродливых ее проявлений. Подчеркивается, что гуманитаристика, философско-антропологические, социально-философские, аксиологические, политико-правовые, криминологические измерения спорта становятся предметом многих научных, в том числе диссертационных исследований, требующих соответствующих координационных действий. Это является предметом опеки УТФС.

Ключевые слова: спорт, философия спорта, культура, общественное движение, товарищество.

Abstract. The necessity of creation of the Ukrainian Association of Sports Philosophers (UASP) according to the American and European models, which would develop a special humanitarian sports science of science, has been substantiated. UASP envisages integration of the efforts of multi-profile specialists in revealing the mechanisms of sport influence as the sociocultural phenomenon upon general civilized space. Today, the problem of the philosophical and worldview settings, axiological imperatives and anthropological modeling in determining the humanistic principles of sports activities, and in some cases – dehumanitarian, aggressively ugly its manifestations is at its very worst. It is emphasized that the humanitaristics, philosophical and anthropological, socio-philosophical, axiological, political and legal, criminological sports measurements are the subject of much research, including thesis research requiring appropriate coordination of actions. This is the subject of the UASP's guardianship.

Keywords: sport, sports philosophy, culture, social movement, association

Постановка проблеми, аналіз останніх досліджень і публікацій. Необхідність створення нового в Україні громадського руху обумовлюється рядом причин, серед яких актуалізація у суспільній свідомості й практичній діяльності фізичної культури, що сприяло б покращенню здоров'я населення та загальної морально-психологічної атмосфери суспільства. Епоха інформаційних технологій змінює весь уклад суспільного життя, світосприйняття і спосіб мислення людей. Філософія як квінтесенція духовної культури (К. Маркс) акумулює в собі досвід входження людини у світ, у тому числі і тілесної адаптації до нього.

Виходячи із тієї негативної ситуації, яка складається нині навколо фізичної культури і спорту, можна констатувати наступне:

1) різке зниження турботи держави, різноманітних соціальних інституцій про стан здоров'я людей, значна частина котрих знаходиться на межі виживання. За всіма міжнародними і вітчизняними статистичними показниками більшість українського населення хворе і його чисельність стрімкими темпами знижується. За даними ВООЗ, середня тривалість життя в Україні на 2012 р. була досить низькою за європейськими мірками (66,2 року для чоловіків і 76,2 року для жінок). Було встановлено, що чверть

усіх випадків передчасної смерті в 2004 р. можна було б уникнути, якби був забезпечений своєчасний доступ до ефективного лікування [11], котре являє собою не тільки медикаментозну терапію, а й продуману, систематизовану, методично обґрунтовану фізичну культуру, відповідну фізіологічному стану хворого;

2) через брак матеріальних статків повсякденна культура людей перетворюється на жебрацьке животіння, що не дає змоги повноцінно дотримуватися ними елементарних санітарно-гігієнічних норм піклування про здорову тілесність. Наукові дослідження показують, що без регулярного включення методично обґрунтованих занять фізичними вправами в повсякденну життєдіяльність людський організм виснажується, стає чутливим до різного роду захворювань, «працює» постійно на віддачу, тоді як фізична культура забезпечує необхідний рівень енергонакопичення і сприяє підтриманню біологічних і розумових функцій у належному стані. Фізична культура на снажує організм енергетичним потенціалом, працює на його «набуття». У цьому плані необхідна постійна роз'яснювальна робота активних прихильників здорового способу життя, фахівців галузі фізичної культури і спорту, а також зацікавлених патріотів здорової української нації;

3) зниження у навчальних закладах інтересу педагогів до тілесного здоров'я своїх вихованців. У ВНЗ це виявляється у тенденції переведення існуючих занять з фізичної культури у розряд факультативів, а у середніх школах – у переміщенні в розкладах занять обов'язкових уроків «фізкультури» з перших на останні, що дає змогу старшокласникам ухилитися від їх відвідування. Батьки намагаються медичними довідками про кволе здоров'я дітей звільнити їх від фізичних навантажень, оскільки не бачають у них користі для підтримання здорової фізичної натури своїх нащадків. До того ж згорається колишня потужна система дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Не дивно, що під час відбору на вакантні посади в силові структури 90 % молоді не проходять тест на фізичну підготовленість;

4) кожна наука, в тому числі і фізична культура, не може йменуватися такою, коли не має своєї філософії. Уявлення про філософську думку в контексті неосяжних фундаменталістських імперативів «наднауки», або ж зведення її в позитивістсько-аналітичній диференціації до якихось лінгвістичних наративів нівелює її світоглядно-методологічну роль у пізнанні. Традиційно у вітчизняному науковому континуумі філософія, фізична культура і спорт розглядалися відокремлено, тоді як у всьому світі за останні десятиліття за фізичною культурою і спортом не тільки закріпилося визнання їх *сферами суспільної життєдіяльності*, а, відповідно, як культурного феномену, що вимагає філософської рефлексії. На останніх міжнародних філософських конгресах плідно працюють секції з філософії спорту. Враховуючи світові тенденції, вкрай необхідно переглянути вітчизняну практику невизначеності специфіки фізичної культури і спорту як окремої галузі знань і наукових досліджень і постійного приєднання до того чи іншого педагогічного наукового напрямку, чи виокремлення з нього. Філософія як специфічна універсальна галузь знань має відігравати інтегративну функцію, формувати узагальнюючу картину світу з відповідним ставленням людини до нього, що йменується її світоглядом.

Таким чином, необхідна постійна систематизована робота громадянського суспільства із формування такої суспільної свідомості, яка б належне місце приділяла піклуванню про здоров'я людей засобами фізичної культури.

Аналіз літературних джерел показує, що у науковому сенсі традиційно основу сфери спорту становило природознавство. На базі фундаментальних природничих наук сформувалися такі спеціальні напрями досліджень: спортивна медицина, спортивна морфологія, біомеханіка спорту, спортивна фармакологія, спортивна генетика. За допомогою природничих наук вивчають потенційні, резервні й наявні фізіологічні можливості організму людини, які можна було б раціонально використовувати в екстремальних си-

туаціях змагань і, в основному, задовольнити дозвіллево-розважальний інтерес населення. В цьому напрямі розвивалися і такі техніко-економічні науки як економіка спорту, технічна галузь знань сфери будівництва спортивних споруд, а на базі прикладної естетики і містобудування відкрилася спеціальність спортивно-міський дизайн, спортивний ландшафт тощо.

Загалом сучасний спорт вищих досягнень змінює загальну картину світу і місце людини в ньому і як наслідок – нині формується *спеціальне гуманітарне спортивне наукознавство*, що вимагає об'єднаних зусиль фахівців у розкритті механізмів впливу спорту як соціокультурного феномену. Наразі загострюється проблема філософсько-світоглядних настанов, ціннісно-смыслових імперативів та антропологічного моделювання у визначенні гуманістичних засад спортивно-діяльності, а в ряді випадків – дегуманістичних, агресивно потворних її проявів. Гуманітаристика, філософсько-антропологічні, соціально-філософські, аксіологічні, політико-правові, кримінологічні виміри спорту стають предметом багатьох наукових досліджень.

Отже, в гуманітарному спортивному наукознавстві крім соціології, психології та педагогіки спорту активізуються нові гуманітарно-прикладні та теоретичні галузі знань: акмеологія, стресологія, екстримологія, лінгвістика. Останнім прикладом хотілось би заохотити різнопланових культурологів до вивчення впливу спортивної тематики на мовно-літературну культуру. Дослідники О. Порождько-Лях, М. Кудря пишуть, що за весь період розвитку спортивної української термінології (кінець XIX ст. – до сьогодні) було захищено чотири кандидатські дисертації (дві – лінгвістичні і дві – зі спорту): М. Н. Паночком «Украинская спортивная лексика» (Київ, 1978) І. Т. Янковим «Українська спортивна термінологія (історико-методологічний аналіз)» (Луцьк, 2000), О. В. Боровською «Співвідношення національних та інтернаціональних термінів в українській термінології фізичної культури і спорту» (Львів, 2003), Л. А. Карпець «Український спортивний жаргон: Структурно-семантичний аспект» (Харків, 2006) [2, с. 82].

У зв'язку із кардинальними змінами, що відбуваються у суспільстві, спорт у сучасній соціодинаміці культури відіграє певну роль, а саме: завдяки персоналістичному, комунікативному і предметному втіленню культурних феноменів долається мозаїчний, аморфний ландшафт загальної культури. Вона втратила нормативно-регулятивну роль у людських взаєминах, її абриси стали невиразними і знаходяться поза межами будь-яких традицій та моральних імперативів. Завдяки спортивній предметно-практичній діяльності культура зберігає «людське обличчя» і на фоні інформаційно-технологічного інструментарію спілкування між людьми маніфестує *тілесний образ світу*. На рубежі епох будь-які «містерії духу», що супроводжуються девальваціями усталених цінностей і посилюють декадентські, а то й апокаліп-

тичні настрої, потребують наочних, конкретних, реальних, чуттєвих предметних втілень культури, котра не може існувати як «мимолетное явление, когда одной волною нанесло, а второю – унесло». Спортивна культура виходить на авансцену історичних практик людства – «входження його у світ».

Позаяк посилюється більш широке гуманітарне сприйняття спорту, як і фізичної культури в цілому, ми розглядаємо спорт вищих досягнень як складову загальної фізичної культури. Спорт, онтологією якого є предметно-тілесна практика, демонструє еталони людської тілесності, а тому спортивну діяльність можна розглядати як еталонний вид фізичної культури.

Як відомо, поняття «еталон» або «зразок» – це рубіжна позначка між благом і шкодою (за Аристотелем), що показує, як потрібно робити, щоб бути «правильним» і як не слід робити, щоб теж бути «правильним». Правил не буває без винятків, і людська діяльність ніколи не може бути повністю визначеною і правильною, оскільки «нескінченність» світу вимірюється кінцевими предметами.

Як бачимо, лише одна новація у визначенні системи фізичної чи спортивної культури вимагає потужного філософського обґрунтування, а тому виключає нігілістичне ставлення до філософії. Фізична культура і спорт становлять особливий, спеціальний, широкий діапазон філософсько-гуманітарних дисциплін, що дозволяє розкрити історичний досвід освоєння людиною світу і показати жертвовність і героїство спортивних звершень. Спорт як форма фізичної культури створює життєву палітру випробувань людини, її зусилля у подоланні своєї природно-біологічної обмеженості, щоб вийти на п'єдестали безмежності. (Ця проблема становить окрему тему дослідження, яку буде висвітлено в навчальному посібнику «Філософія спорту», що готується).

На сьогодні фізкультурно-спортивна галузь знань нагально потребує семантико-лінгвістичної апробації. Час змін, котрі несе нова епоха, вимагає перегляду усталених дефініцій, усього понятійно-категоріального апарату, а також передбачає дослідження структурно-лінгвістичної фізкультурно-спортивної лексики. Слід констатувати, що вона вкрай застаріла, виглядає архаїчно і не відповідає сучасним мовним конструкціям, а тому стає незрозумілою як для іншомовних, так і різнофахових споживачів її досягнень. Показово, що українські науковці не оминають даної проблематики і продовжують присвячувати їй дисертаційні дослідження [3].

Таким чином, гуманітаристика спорту набула значних масштабів, але, на жаль, український науково-теоретичний гуманітарний континуум ще значно відстає від медико-біологічного, а тому в спеціальних навчальних закладах фізкультурно-спортивного спрямування в період його реформування мало приділяється уваги суспільним дисциплінам

як таким, що безпосередньо не впливають на успіх у змагальній діяльності. У загальному погодинному обсязі навчального процесу їх або зводять до мінімуму кредитів, або ж взагалі не включають у навчальні програми та плани.

Огляд останніх науково-літературних джерел свідчить про інтенсифікацію зусиль українських авторів у цьому напрямі. За останні роки вийшов цілий ряд наукових праць, проведено захист докторських і кандидатських дисертацій, серед яких можна назвати роботи М. С. Бацунова, В. Є. Білогур, Л. М. Газнюк, О. Є. Гомілко, М. В. Дутчака, М. М. Ібрагімова, В. А. Косяка, Ю. Компанієць, М. М. Саїнчука, Ю. А. Семенова, Ю. О. Тимошенка. Але, порівнюючи із зарубіжними (американськими і європейськими) виданнями, в Україні в цьому напрямі робляться лише перші кроки. Філософських робіт із фізкультурно-спортивної проблематики дуже обмежена кількість як у загальному, так і за окремими напрямками. Зазначимо, що слід звернути увагу на те, що фахівці фізкультурно-спортивної галузі частіше і зацікавленіше ставляться до пошукових робіт у гуманітарній сфері, організують спеціальні конференції або роботу окремих предметних секцій із соціально-прикладної проблематики. Так, нещодавно завершилась цікава дискусія з приводу основних напрямів розвитку фізичної культури, спорту та фізичної реабілітації у Дніпропетровському державному інституті фізичної культури і спорту (27–28 жовтня 2016 р.), у роботі якої взяли участь представники 42 ВНЗ. Науковці обговорювали такі проблеми:

- ✓ гуманістична, духовно-моральна цінність фізичної культури і спорту та їх місце в сучасній системі освіти;
- ✓ психолого-педагогічні аспекти фізичного виховання і спорту;
- ✓ олімпійський та професійний спорт;
- ✓ фізична культура, фізичне виховання різних груп населення;
- ✓ адаптивне фізичне виховання;
- ✓ оздоровча фізична культура, фізична реабілітація та рекреація;
- ✓ проблеми здорового способу життя в сучасних умовах;
- ✓ історичні та правові аспекти розвитку неолімпійських видів спорту.

Характерно, що філософсько-гуманітарні концепти фізичної культури і спорту не обговорювалися поза межами специфічних фахових колізій, а імпліцитно були представлені в контексті загальнокультурної палітри [1].

Мета дослідження – намагання привернути увагу філософської та фізкультурно-спортивної громадськості до необхідності співпраці для формування позитивної думки серед широких верств населення про культурологічну цінність фізичної культури і спорту.

Методи дослідження: аналіз останніх наукових публікацій, феноменологічна редукція.

Результати дослідження та їх обговорення. Сьогодні наміри питання створення нового громадського руху в Україні – прихильників фізичної культури, які проводять науково-дослідницьку і суспільно-корисну роботу зі спортивної проблематики, щоб сприяти підвищенню ціннісно-орієнтовної складової життєдіяльності спортсменів.

У спектрі викладених думок 17 травня 2016 р. у Національному університеті фізичного виховання і спорту України спільно із Центром практичної філософії відбулася науково-практична конференція викладачів, молодих учених, аспірантів та здобувачів у формі VII Всеукраїнського «круглого стола» з філософії спорту на тему: «Філософія спорту як трансдисциплінарна галузь знань» [4]. У рамках цього наукового форуму працювали три секції: 1) спортивна наука в соціодинаміці сучасної культури; 2) сучасна філософсько-педагогічна парадигма фізичного виховання; 3) філософія здоров'я – теоретико-методологічні проблеми. В обговоренні поставлених проблем взяли участь близько 80 науковців із Києва, Харкова, Дніпра, Сум, Ірпеня, Переяслав-Хмельницького, з науковими доповідями виступили відомі вчені – М. В. Дутчак, Л. М. Газнюк, О. В. Андреева, В. А. Косяк, Л. П. Корогод, В. О. Сутула, М. М. Ібрагімов, на пленарному засіданні виступили молоді вчені А. І. Малиновський, А. О. Лопатенко, М. В. Береговий.

Лейтмотивом конференції звучала ідея про те, що спорт є одним із найважливіших видів тілесної практики людини, показником входження її в навколишній світ та індикатором адаптованості до нього. Він базується на антропологічній культурі людства як видовищної змагальної гри, що акумулює в собі всі історико-цивілізаційні перипетії. Спорт сформував уміння людини виживати в складних соціальних негараздах, тримати удар долі і перемагати у боротьбі за життя. Як висновок із доповідей і виступів було заявлено, що в умовах глобалізованих інформаційних технологій «світ спорту» вимагає глибокої філософської рефлексії, котра дозволить проникнути в таємниці витонченої унікальної скарбниці людської натури – інтелектуальної, моральної і природно-тілесної.

На думку ініціаторів форуму, для більш широкого залучення різнопрофільних учених, ентузіастів фізкультурно-спортивного руху, студентів, спортсменів і викладачів доцільно, за прикладом європейських країн, створити Українське товариство філософів спорту, яке б продукувало, узагальнювало і координувало нові ідеї і проводило практичні заходи для популяризації ідей спорту і фізичної культури в цілому. Його організація і функціонування можуть органічно поєднуватись зі світовим філософсько-спортивним рухом, адже філософія спорту – багатоплановий і різ-

новекторний теоретичний напрям, що має безпосереднє практичне спрямування. У філософському відношенні – спорт це тілесна практика, яка маніфестує тілесний образ світу. Отже, не випадково у всіх цивілізованих країнах тією чи іншою мірою функціонують відповідні товариства, асоціації, спілки тощо, котрі мають структуралізовану достатньо розвинену організацію із необхідними матеріальними статками і видавничою діяльністю.

Один із провідних британських філософів спорту Mike McNamee інформує про те, що філософія спорту як субдисципліна філософії виникла на засіданні Американської філософської асоціації в Бостоні (штат Массачусетс, США) 28 грудня 1972 р. під назвою «Філософське товариство з вивчення спорту» (Philosophic Society for the Study of Sport – PSSS) переважно завдяки зусиллям професора Warren Fraleigh із державного університету Брокпорт (Нью-Йорк). Професор Paul Weiss з Католицького університету Америки того самого року став її першим президентом. Із 1973 р. це товариство ініціює щорічні зустрічі в різних країнах світу. У 1999 р. PSSS було перейменовано в Міжнародну асоціацію з філософії спорту (International Association for the Philosophy of Sport – IAPS) для того, щоб підкреслити зростаюче регіональне розмаїття складу її членів [9]. IAPS прагне стимулювати, заохочувати і сприяти науковим дослідженням, гуманітарній освіті та навчанню філософії спорту і споріднених з нею практик, для чого організовує щорічну конференцію і видає інформаційний бюлетень (newsletter), а також журнал «Journal of the Philosophy of Sport», який набув широкого визнання як найбільш авторитетний медіум для комунікації сучасних філософських ідей у царині спорту. Конституція IAPS була ратифікована більшістю присутніх членів, котрі зібралися на першому засіданні в Брокпорт у листопаді 1973 р. У липні 1991 р. цей документ було дорацьовано більшістю голосів, а в жовтні 1995 р. і листопаді 2012 р. переглянуто більшістю голосів членів і наразі містить 14 статей [10].

Працює IAPS у багатьох напрямках, об'єднаних, згідно з метою конституції, у три секції.

Перша секція – стимулювання, заохочення і просування досліджень, написання робіт зі спортивної філософії (і пов'язаної з нею) діяльності; демонстрація релевантності філософської думки до питань, що становлять інтерес у пов'язаних зі спортом професіях і практиках; організація та проведення зустрічей, видання публікацій, що стосуються філософії спорту; підтримання і співпраця з місцевими, національними та міжнародними організаціями аналогічного призначення; об'єднання з національними і міжнародними організаціями аналогічного призначення; створення національних, регіональних та континентальних філій для вивчення спорту філософському полі.

Друга секція – асоціація здійснює свою діяльність винятково з науковою та літературною метою, а не для покриття матеріальних затрат.

Третя секція – незважаючи на будь-які інші положення цих статей, Асоціація організована винятково для однієї або кількох наступних цілей: релігійних, благодійних, наукових, тестування громадської безпеки (testing for public safety), літературних або освітніх, або для сприяння національним чи міжнародним любительським спортивним конкурсам (але тільки тоді, коли жодна частина цієї діяльності не передбачає надання спортивних споруд чи обладнання), або для запобігання жорстокого поводження з дітьми чи тваринами [10].

Європейська асоціація з філософії спорту (European Association for the Philosophy of Sport – EAPS), якщо узагальнено, то переслідує схожі з IAPS цілі: вивчення природи і цінностей людського руху, в тому числі етики гри і спорту [6]. Варто зазначити, що EAPS – це опорна континентальна асоціація IAPS у своїй місії і діяльності. У конституції EAPS її мета представлена в такому розгорнутому вигляді: заохочувати і поширювати наукові дослідження і гуманітарну освіченість із філософії спорту, поважаючи і розвиваючи різні філософські традиції, а також варіюючи аспекти рухової культури (спорт, фізичне виховання, рекреаційний рух, мистецький рух тощо). EAPS наголошує на співпраці з IAPS, BPSA (Британська асоціація філософії спорту) та інших національних і міжнародних організацій, які сповідують аналогічні цілі.

Британська асоціація філософії спорту (British Philosophy of Sport Association – BPSA) заснована 4 липня 2002 р. в Челтнем (Глостершир, Велика Британія), її робота має такий самий напрям, що й EAPS [5]. BPSA випускає офіційний журнал «Sport, Ethics and Philosophy». У конституції BPSA мету подано у двох лаконічних пунктах: перший – популяризація і поширення наукових і гуманітарних досліджень із філософії спорту; другий – здійснення діяльності винятково в наукових і літературних цілях, а не для грошової вигоди.

Іспанську асоціацію філософії спорту (La Asociación Española de Filosofía del Deporte – AEFD) було засновано в листопаді 2013 р. з метою сприяння вивченню та аналізу спорту як філософського феномену. Вона стала результатом конвергенції загальних інтересів учених і експертів з різних спеціальностей, які вважають, що існує специфічна сфера спорту, котра заслуговує на те, щоб її вивчали з філософської точки зору. З іншого боку, метою AEFD є співпраця з міжнародними асоціаціями філософії спорту, особливо IAPS, ALFID і BPSA і асоціацій спортивного права – AEDD [7].

Асоціацію філософії спорту латинського світу (La Asociación Latina de Filosofía del Deporte

ALFiD) було започатковано в листопаді 2013 р. з метою сприяння вивченню та аналізу спорту як філософського феномену в латинському світі (тези приймаються на кастильській, французькій, італійській або португальській мовах) [8].

У ході роботи VII Всеукраїнського «круглого стола» з філософії спорту було проголошено про створення Українського товариства філософів спорту (УТФС), на якому обрано правління у складі М. М. Ібрагімова (голова), Ю. О. Тимошенка, В. О. Сутули, А. І. Малиновського (заступники голови), а також членів правління із конкретними функціональними обов'язками – О. В. Андреева, В. Ф. Бойко, Л. М. Газнюк, Л. П. Корогод, І. Й. Малинський, А. І. Малиновський, В. Б. Паран, М. М. Саїнчук, Ю. А. Семенова, В. П. Сергієнко, А. Улан (секретар). Також було прийнято Статут організації та визначено основні етапи і сфери діяльності, зокрема, планується організація роботи УТФС за трьома напрямками: 1) організаційний (відповідальний проф. В. О. Сутула); 2) науковий (відповідальні проф. Ю. О. Тимошенко, М. М. Саїнчук); 3) комунікативний та міжнародних зв'язків (відповідальні проф. В. Є. Білогур, А. І. Малиновський).

Якщо прокоментувати названі напрями роботи, то на сьогодні найбільш злободенним (перший напрям) є залучення прихильників філософської гуманітаристики до фізкультурно-спортивної діяльності, організація нових відділень і налагодження тісних зв'язків із різнопрофільними спортивними федераціями професійного й аматорського типу. Основна мета – вивчення наявних проблем і динаміки їх розвитку. Особлива увага має приділятися морально-виховній фізкультурно-спортивній роботі з учнівською та студентською молоддю.

Другий науково-методичний напрям УТФС передбачає активізацію дослідницько-пошукової роботи з гуманітарного вирішення конкретних практичних завдань спорту. Планується створення спеціальної Вченої ради з філософії спорту, яка буде координувати філософсько-гуманітарний сектор наукових досліджень, проводити апробацію дисертаційних робіт, організувати «круглі столи», науково-теоретичні і практичні конференції з філософсько-спортивної проблематики. Найближчим часом почнеться робота зі створення видавничого органу товариства у вигляді видання щорічника з філософсько-гуманітарних питань – психології, педагогіки, історії, соціології, деонтології спорту, спортивної логіки, спортивної етики, спортивного права тощо. Доречно зауважити, що у західноєвропейському контексті саме поняття «філософія» розуміють не у традиційному суто логіко-позитивістському, екзистенціалістичному чи раціоналістичному варіанті, а як широке дискурсивне поле, де обговорюються проблеми людини у ставленні до світу і світу – до

людини. У нашому контексті це звучить як світоглядний аналіз фізкультурно-спортивної проблематики, що включає всю соціально-культурну і філософсько-антропологічну складову.

Говорячи про третій напрям, передбачається наповнення роботи УТФС міжнародним конструктом, який дозволить вивчити досвід аналогічних організацій у західноєвропейських і північноамериканських країнах. Уже на сьогодні за відповідної реєстрації членства є можливість користуватися у відкритому доступі інтелектуальними напрацюваннями колег із близького та далекого зарубіжжя. Розмаїття

інформативно-пропагандистської роботи безмежне і передбачає ініціативу пошуку нових форм, технологій зацікавлення фізичною культурою людей. Членство в УТФС передбачає не лише участь фахових філософів, а й широкий громадський загал.

Як **висновок** підкреслимо, що стратегічним завданням ініціаторів створення Українського товариства філософів спорту є започаткування нової наукової спеціальності – «філософія спорту», відкриття відповідної аспірантури і докторантури, видання журналу та іншої науково-публіцистичної продукції. Дорогу здолає цілеспрямований!

Література

1. *Основні напрямки розвитку фізичної культури, спорту та фізичної реабілітації* // XI Міжнар. наук.-практ. конф. – Дніпро, 2016. – 27–28 жовт. <http://infiz.dp.ua/joomla/index.php/component/content/article?id=95>
2. *Породько-Лях О.* Етапи розвитку української спортивної термінології / О. Породько-Лях, М. Кудря // Теорія і методика фіз. виховання і спорту. – 2016. – № 2. – С. 82–85.
3. *Струганець Ю. Б.* Семантика, структура, функціонування футбольної лексики в українській літературній мові початку XXI ст. : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня. канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Ю. Б. Струганець. – Івано-Франківськ: ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника», 2016. – 20 с.
4. *Філософія спорту як трансдисциплінарна галузь знань: тези доп. і виступів учасників VII Всеукр. «круглого столу» з філософії спорту* / [ред. кол. Ібрагімов М. М., Пінчук Є. А., Андрєєва О. В.]. – К.: Видавець ПАРАПАН, 2016. – 160 с.
5. *British Philosophy of Sport Association* <http://philosophyofsport.org.uk/>
6. *European Association for the Philosophy of Sport* // <http://philosophyofsport.eu/>
7. *La Asociación Española de Filosofía del Deporte* // <http://www.aefd.net/about>
8. *La Asociación Latina de Filosofía del Deporte* // <http://asociacionlatinafilid.wixsite.com/alfid-website/congreso-inaugural-alfid>
9. *McNamee M.* (2007) Sport, ethics and philosophy; context, history, prospects // Sport, Ethics and Philosophy, 2007. – Vol. 1, № 1. – P. 1–6.
10. *International Association for the Philosophy of Sport* <http://iaps.net/IAPS>
11. *Health Systems in Transition. Ukraine: Health system review* Health System Review 2015. – Vol. 17, № 2.

Literature

1. *Major directions of physical culture, sport and physical rehabilitation development* // XI International scientific conference. – Dnipro, 2016. – 27–28 October. <http://infiz.dp.ua/joomla/index.php/component/content/article?id=95>
2. *Porodko-Liakh O.* Stages of Ukrainian sports terminology development / O. Porodko-Liakh, M. Kudria // Teoriia i metodyka fiz. vykhovannia i sportu. – 2016. – N 2. – P. 82–85.
3. *Struganets I. B.* Semantics, structure, functioning of football lexis in Ukrainian standard language at the beginning of the XXI century: author's abstract for Ph.D. in Philology : spet. 10.02.01 «Ukrainian language» / I. B. Struganets. – Ivano-Frankivsk: DVNZ «Prykarpatskyi natsionalnyi universytet imeni Vasylia Stefanyka», 2016. – 20 p.
4. *Sports philosophy as a transdisciplinary branch of knowledge: theses of reports at the VII All-Ukrainian round table in sports philosophy* / [ed. Ibrahimov M. M., Pinchuk I. A., Andreieva O. V.]. – Kyiv: Vydavets PARAPAN, 2016. – 160 p.
5. *British Philosophy of Sport Association* <http://philosophyofsport.org.uk/>
6. *European Association for the Philosophy of Sport* // <http://philosophyofsport.eu/>
7. *La Asociación Española de Filosofía del Deporte* // <http://www.aefd.net/about>
8. *La Asociación Latina de Filosofía del Deporte* // <http://asociacionlatinafilid.wixsite.com/alfid-website/congreso-inaugural-alfid>
9. *McNamee M.* (2007) Sport, ethics and philosophy; context, history, prospects // Sport, Ethics and Philosophy, 2007. – Vol. 1, N 1. – P. 1–6.
10. *International Association for the Philosophy of Sport* <http://iaps.net/IAPS>
11. *Health Systems in Transition. Ukraine: Health system review* Health System Review 2015. – Vol. 17, N 2.